

hvis vort Lovforslag kunde blive vedtaget, end de have nu, og jeg mener, at dette igen vilde være et Skridt i demokratisk Retning. Vi foreslaa derfor, at Medlemsantallet i Københavns Borgerrepræsentation, som nu er 42, bliver fastsat til 55, at Frederiksbergs kommunale Repræsentation udvides fra 15 til 21, og at det højeste Antal af Byraadens Medlemmer sættes op fra 19 til 25. Ifølge Lov om Købstadkommuners Styrelse af 26. Maj 1868 fastsættes Byraadens Medlemsantal i den af Byraadene vedtagne og af Ministeriet sanktionerede kommunale Vedtægt, og Minimumsantallet skal være 7, Maksimumsantallet 19. Vi ønske altsaa at forøge dette sidste Tal med 6, saaledes at vi komme op fra 19 til 25. Og saa bliver Forholdet det, at de Byraad, der maatte ønske at faa deres Medlemsantal forøget, kunne søge derom hos Indenrigsministeriet, men det bliver altsaa ingen tvungen Sag for Byraadene at forøge deres Medlemsantal. De ville selvfølgelig kun gøre det, for saa vidt som de finde det praktisk, og jeg maa tilføje, at det jo heller ikke bliver nogen tvungen Sag for Ministeriet, som kan undersøge hvert enkelt Tilfælde. Men jeg tvivler ikke om, at en saadan ny Lovbestemmelse som den foreliggende vil blive benyttet i temmelig høj Grad, og det har jo ogsaa vist sig, at der er en Række Byraad, som ifølge den bestaaende Lovgivning kunne faa deres Medlemsantal forøget, fordi de endnu ikke ere naaede til Maksimumsantallet, som have ansøgt Indenrigsministeriet derom. Dette viser altsaa, at der rundt omkring er en Trang til Stede til at faa flere Arbejdskræfter ind i de kommunale Styrelser.

Den højtærede Indenrigsminister har imidlertid svaret afslaaende paa de forskellige Andragender, der ere komne fra disse Byraad, som ere under Maksimumsantallet, og Ministeren har ligeledes meddelt, at han ikke kunde medvirke til en Forhøjelse af Lovens Maksimum. Der er i saa Henseende fra Ministeriets Side sendt en Skrivelse ud til de Byraad, der have sat sig i Spidsen for denne Sag. Jeg nævne før, at den højtærede Minister mente, at det var noget, vi maatte vente med, det skulde man lade de nye Byraad om selv at bestemme, og Ministeren mener altsaa, at de gamle Byraad ikke skulle blande sig i de kommende nye Byraads Forhold. Jeg synes imidlertid, at det er en noget daarlig Grund. For det kan jo ikke nægtes, at de nuværende Byraad repræsentere fremdeles Byerne, de kende

det kommunale Arbejdes Art og Omfang, og vi mene da, at det er de nuværende Byraads Pligt at gøre opmærksom paa, hvad der i Kommunens Interesse i Fremtiden kan tjene til at gøre det kommunale Arbejde lettere og derved gøre den nye kommunale Ordning saa forsvarlig som mulig. Og jeg skal tilføje, at den højtærede Indenrigsminister for øvrigt selv har erkendt, at de gamle Byraad maatte have et Ord at sige med i saa Henseende. Det har han nemlig erkendt i et Cirkulære, han har udsendt under 15. December 1908. I dette Cirkulære opfordrer Indenrigsministeriet de gamle Byraad til at gøre Indstilling om, paa hvilken Maade de mene, at Forholdstalsvalgmaaden bedst kan praktiseres ved Valg af Udvalg og Kommissioner i de nye Byraad. Naar den højtærede Minister har rettet en saadan Opfordring til de gamle Byraad, en Opfordring, som vedrører Ordningen i de nye Byraad, saa siger Ministeren altsaa dermed selv, at de gamle Kommunalbestyrelser skulle befatte sig med de nye Byraads Forhold, og det ligger da nær at spørge, hvorfor den højtærede Indenrigsminister saa ikke ogsaa vil kunne tage Hensyn til de gamle Byraads Indstillinger paa det Omraade, som omhandles her.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Forslagsstillernes Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Ting. Foruden de nævnte Bestemmelser indeholder dette Lovforslag ogsaa en Bestemmelse vedrørende Frederiksberg, nemlig om Ophævelsen af den særlige Repræsentation for Landdistriktet, et Spørgsmaal, som vistnok et æret Medlem senere nærmere vil komme ind paa. Jeg vil tillade mig at udtale Haabet om, at den højtærede Indenrigsminister, da Sagen nu er kommen frem her paa Rigsdagen, og der forhaabentlig vil vise sig Stemning for Lovforslagets Gennemførelse, ikke vil være utilbøjelig til at medvirke ved nærværende Lovforslags Gennemførelse. Jeg tror, at saavel Ministeren som Rigsdagen derved ville bidrage væsentligt til at forbedre de Vilkaar, under hvilke det kommunale Arbejde i Fremtiden skal foregaa.

K. M. Klausen: Det ene af de to Forslag, vedrørende specielt Frederiksberg Kommune, er stillet af min Kollega, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Ellinger) og mig, og er stillet efter Opfordring af Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Jeg maa maaske her gøre opmærksom paa, at i Rigsdagssamlingen